

[Annette Just]

nyt organ, der skulle lave et udredningsarbejde om noget, som andre allerede har gjort før. Det kommer sikkert også til et andet, et tredje eller et fjerde resultat.

Men vi kan se nogenlunde rimelig fornuft i det forslag om motiveret dagsorden, som hr. Lasse Budtz har fremsat på vegne af regeringspartierne og Socialdemokratiet om en gensidig og samtidig konventionel nedrustning i Øst og Vest. Vi håber på et godt og givtigt resultat af den slags.

Inger Stilling Pedersen (KRF):

Ministeren har i sin redegørelse i begyndelsen af denne debat gjort rede for de mange aspekter, der er ved konventionel nedrustning. Kristeligt Folkeparti er helt enig i, at det ikke er så enkelt og ligetil.

Da vi for få år siden havde debatten om atomvåben, var det det, der optog sindene, og man fandt ud af, at når bare de kom væk, kunne man godt have de konventionelle våben. Senere blev man klar over, at en konventionel krig selvfølgelig på mange måder kan være lige så grusom. Derfor er vi, som vores dagsordensforslag også giver udtryk for, enige i, at der skal gøres en stor indsats for nedrustning af konventionelle våben, og at Danmark her skal gøre sin indflydelse gældende overalt, hvor det er muligt.

Kristeligt Folkeparti støtter fuldt ud det synspunkt, at det gælder om at få en gensidig nedrustning, og at vi skal prøve at få fjernet flest muligt af de våben, der kan bruges til angreb.

Jørgen Tved (FK):

Denne debat er måske knap så interessant på nuværende tidspunkt; på baggrund af det, vi har været igennem tidligere på dagen, får den måske ikke helt den effekt, man kunne ønske.

På den anden side kan man måske også spørge, hvad meningen med debatten egentlig er, efter at SF har erklæret, at det godt kan acceptere det nuværende forsvarsbudget, og at det godt kan acceptere den nuværende tingenes tilstand, blot det kan komme i regeringssamarbejde med Socialdemokratiet. SF har åbenbart stadig væk behov for at fortælle alverden, at det nok ønsker en fredeligere udvikling, bare man begynder at feje et andet sted end lige netop for sin egen dør; det er bedre at klare naboens end ens egne problemer.

Jeg ser meget gerne, at der forhandles nedrustning både mellem Øst og Vest og mellem Syd og Nord og på alle leder og kanter, men jeg håber, det kan ske med større tillid forhandlerne imellem, end der kan forhandles med i dette Ting, hvor man åbenbart har travlt med at fortælle, at statsministeren ikke kan holde sig til sandheden, og at lederen af det største oppositionsparti åbenbart også omgås sandheden temmelig letfærdigt.

Det er den slags ting, som gør, at folk ude omkring siger: Hvor er det ledt at have med politik at gøre, hvor er det råddent, det hele. Derfor kunne det måske være befriende at få luft ud, få et valg, således at der kom et nyt Folketing, hvor man måske kunne forhandle på tværs af partier med lidt større tillid, end vi har oplevet på det allerseneste.

De to dagsordensforslag, der er fremsat, ligner til forveksling hinanden, og jeg skal skynde mig at sige, at hvis jeg ikke vidste, det var samtlige NATO-partier, der stod bag det ene - partier, jeg meget nødig vil slås i hartkorn med - kunne vi såmænd lige så godt stemme for det forslag som for det, der er fremsat af SF.

Jeg har dermed forklaret, hvad den egentlige forskel er. Jeg må indrømme, at jeg ikke er varm på, at der skal oprettes et nyt analyseinstitut, men hvis det er det, der skiller vandene, kan vi såmænd godt sluge den kamel. Derfor stemmer vi for det dagsordensforslag, der i hvert fald ikke er fremsat af NATO-partierne. Det er altså snarere et spørgsmål om holdning end om indholdet af dagsordensforslaget, der får os til at indtage dette standpunkt.

Den redegørelse, udenrigsministeren gav, lægger jo op til det standpunkt, han som formand for partiet Venstre ofte har givet udtryk for, nemlig at der ikke skal afrustes i Danmark. De andre skal naturligvis afruste, og det kan godt være, at man i Sovjetunionen har nogle store økonomiske problemer, som skal klares ved, at man sætter sine udgifter til militæret ned, men i Danmark skal man i hvert fald ikke afruste. Det understregede udenrigsministeren jo også i dag, da han sagde, at Danmark efter regeringens opfattelse har gjort sig skyldig i alvorlige forsømmelser med hensyn til opretholdelsen af sin forsvarsevne.

Jeg har stillet spørgsmålet tidligere i dag og vil gerne gentage det: Hvornår kommer der nogle fredsiniciativer fra NATO? Hvorfor er